

Sygn. akt: I C 1564/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Martyn Bartnik
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Frydrych

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2015 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. K. kwotę 4.623,81 zł (cztery tysiące sześćset dwadzieścia trzy złote osiemdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 4.439,31 zł od dnia 9.02.2013r. do dnia zapłaty,
- 184,50 zł od dnia 4.11.2013r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda K. K. kwotę 1.822,95 zł (jeden tysiąc osiemset dwadzieścia dwa złote dziewięćdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzi a

Sygn. akt I C 1564/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 lipca 2015 r.

Powód K. K. domagał się zasądzenia na jego rzecz od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty łącznie 4.623,81 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 09.02.2013 r. do dnia zapłaty, na którą składało się odszkodowanie za szkodę w pojeździe marki A. (...) A. nr rej. (...), zwrot kosztów wynajmu samochodu zastępczego oraz koszt prywatnej ekspertyzy sporządzonej na jego zlecenie. Wniósł także o zasądzenie od pozwanego Zakładu (...) kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania podniósł, iż w dniu 19.10.2012 r. stanowiący jego własność samochód marki A. (...) A. nr rej. (...), uległ uszkodzeniu w wyniku wypadku komunikacyjnego. W związku z zaistnieniem szkody w

pojeździe konieczne stało się wynajęcie przez powoda samochodu zastępczego na okres od 22.10.2012 r. do 06.11.2012 r. tj. na okres niezbędny do usunięcia powstałych uszkodzeń. Jednocześnie w toku postępowania szkodowego wszczętego przez (...) wartość szkody, jaka wystąpiła w rzeczonym samochodzie wyliczona została na kwotę 3.601,23 zł. Ubezpieczyciel wypłacił ponadto K. K. kwotę 1.476,00 zł stanowiącą część kosztów poniesionych przez niego w związku z wynajęciem pojazdu zastępczego. Jak zaznaczył wyżej wymieniony, kalkulacja kosztów naprawy jego auta oraz wysokość wypłacanej kwoty wynajmu samochodu zastępczego została wykonana w sposób wadliwy. Powyższe potwierdza kosztorys z dnia 13.01.2013 r. sporządzony przez firmę (...) z K., z którego wynika, że koszt usunięcia usterek występujących w aucie wynosi 7.007,34zł oraz faktura VAT nr (...) wystawiona przez (...) Skup (...) w K., z którego to dokumentu wynika, że koszt wynajmu samochodu zastępczego wyniósł 2.509,20 zł. Powód podał również, iż poza w/w kosztami wydatkował on kwotę 184,50 zł tytułem zleconej prywatnej wyceny wysokości szkody w pojeździe. W efekcie, w niniejszym postępowaniu domaga się kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy wymienionymi kwotami odzwierciedlającymi wysokość rzeczywistej straty, jaka wystąpiła po jego stronie a sumą wypłaconą mu z tego tytułu przez ubezpieczyciela – k. 1-3.

Nakazem zapłaty z dnia 10 września 2013 r., wydanym w postępowaniu upominawczym, Sąd nakazał stronie pozwanej (...) S.A. w W., aby zapłaciła na rzecz powoda K. K. kwotę 4.623,82 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 9 lutego 2013 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 675 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 600 zł tytułem zastępstwa procesowego – k. 13.

W sprzeciwie od wspomnianego orzeczenia, które zostało zaskarżone w całości, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania. Zarzuciła, iż wypłaciła już na rzecz wyżej wymienionego odszkodowanie należne mu w związku ze stratami materialnymi, jakie poniósł on wskutek zdarzenia komunikacyjnego z 19.10.2012 r. oraz odszkodowanie za wynajem pojazdu zastępczego. W szczególności odszkodowanie wyliczone zostało z uwzględnieniem faktycznego zakresu powstałych uszkodzeń i przy uwzględnieniu realnej wartości rynkowej spornego pojazdu oraz rzeczywistych kosztów naprawy zgodnych z technologią producenta i nie może być ono wyższe od poniesionej szkody. Pozwany Zakład (...) zakwestionował zasadność dochodzonych przez powoda kosztów wynajmu samochodu zastępczego tak co do czasookresu wynajmu jak i jego stawki dziennej. Podał, że przyjęta przez K. K. na kwotę 156 zł stawka wynajmu pojazdu za jeden dzień jest zdecydowanie zawyżona w stosunku do stawek obowiązujących na terenie dawnego województwa (...) kształtujących się na poziomie 100 zł. Strona pozwana zakwestionowała także fakt dochodzenia przez powoda zwrotu kwoty 184,50 zł poniesionej przez wyżej wymienionego tytułem kosztów prywatnej wyceny podając, że wprawdzie wycena pozostaje w związku z wypadkiem niemniej jednak ubezpieczyciel nie jest zobowiązany do jej zwrotu. Ponoś on bowiem odpowiedzialność jedynie za szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym, będącą następstwem zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia – k. 8-19.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny i zważył, co następuje:

W dniu 19.10.2012 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki A. (...) A. nr rej. (...) należący do poszkodowanego K. K.. Sprawca kolizji ubezpieczony był u pozwanego (...) S.A. w W. od odpowiedzialności cywilnej. W związku z zaistnieniem szkody w jego pojeździe zmuszony był wynająć samochód zastępczy na okres od 22.10.2012 r. do 06.11.2012 r. (15 dni) tj. okres niezbędny do usunięcia powstałych w samochodzie szkód. Koszt wynajmu pojazdu zastępczego wyniósł 2.509,20 zł co zostało potwierdzone fakturą VAT nr (...) wystawioną przez (...) Skup (...) w K.. Wyżej wspomniane roszczenia tj. o wypłatę odszkodowania z tytułu szkody w pojeździe oraz o zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego powód zgłosił stronie pozwanej - (...) S.A. w W. poprzez firmę (...) A.S. Towarzystwo (...) ochrony (...) S.A., w której był ubezpieczony. W efekcie, w toku wszczętego postępowania szkodowego ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie za szkody powstałe pojeździe w wysokości 3.601,23 zł oraz odszkodowanie za wynajem samochodu zastępczego w wysokości 1.476 zł.

Powód zlecił firmie (...) z K. sporządzenie kosztorysu mającego na celu ustalenie kosztu usunięcia usterek występujących w uszkodzonym na skutek kolizji aucie. W dniu 13 I 2013 r. wskazany rzeczoznawca sporządził operat, w

treści którego określił wyżej wymienioną wartość na kwotę 7.007,34zł. W związku z wykonaniem omawianej prywatnej wyceny powód wydatkował na rzecz jej autora kwotę 184,50 zł.

Koszt naprawy pojazdu powoda po wypadku z dnia 19.10.2012 r. wyraża się kwotą 7.367,36 zł. Ustalony został przy użyciu programu informatycznego E. a do wyceny przyjęte zostały ceny części w ich pełnej wartości, przy uwzględnieniu potrącenia w wysokości 50 % kosztu materiału lakierniczego i pracochłonności prac lakierniczych oraz 10 % wartości nowego elementu, boku tylnego prawego w związku z nienaprawionym uszkodzeniem będącym przedmiotem wcześniejszej szkody. Łączny czas potrzeby do przywrócenia samochodu powoda do stanu sprzed kolizji z 19.10.2012 r. wynosił nie więcej niż 26 roboczogodzin. Uzasadniony czas korzystania przez K. K. z samochodu zastępczego, z uwagi na zakres szkód jakie wystąpiły w należącym do niego pojeździe, wynosił nie więcej niż 14 dni roboczych (od czasookresu korzystania z pojazdu należy jednak odliczyć dni wolne od pracy).

W dniu 18.10.2013 r. powód sprzedał osobom trzecim samochód A. (...) A. nr rej. (...).

(dowody:

- odpis pisma D.A.S. (...) S.A. z 18.01.2013r. skierowanego do strony pozwanej wraz z odpisem dowodu jego doręczenia – k. 7-9,
- opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego, rekonstrukcji i analizy wypadków drogowych, wyceny kosztów naprawy i wartości pojazdów K. M. z dnia 16.05.2014 r. – k. 48-53 oraz uzupełniająca z dnia 17.10.2014 r. – k. 84-86,
- wydruk akt szkodowych strony pozwanej nr (...)
- odpis umowy sprzedaży pojazdu z dnia 18.10.2013r. – k. 39,
- zeznania powoda K. K. – k. 109-110.

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania powoda, bowiem są one spójne, logiczne oraz znajdują potwierdzenie w treści dokumentów zaliczonych w poczet materiału dowodowego, autentyczności których nie kwestionowała żadna ze stron.

Jako równie przekonujące ocenione zostały opinie sporządzone przez biegłego z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego, rekonstrukcji i analizy wypadków drogowych, wyceny kosztów naprawy i wartości pojazdów K. M. z dnia 16.05.2014 r. oraz uzupełniająca z dnia 17.10.2014 r. Omawiane ekspertyzy są zwłaszcza wyczerpujące, stanowcze, zaś ich autorem jest osoba posiadająca stosowne kwalifikacje. Zdaniem Sądu, stronie pozwanej nie udało się także skutecznie obalić wniosków zaprezentowanych przez biegłego w treści rzeczonych ekspertyz. Mianowicie, odnosząc się do zastrzeżeń strony pozwanej wykazał on, iż stanowiły one jedynie nieuzasadnioną polemikę z poczynionymi przez niego ustaleniami. Wyjaśnił zwłaszcza, iż poza wszelkim sporem pozostaje, że w aucie powoda na skutek zaistniałego wypadku uszkodzeniu uległ tylny prawy bok, drzwi prawe, listwy boku prawego i drzwi oraz szyba. Bezsprzecznie również, pomimo braku faktur w tym zakresie, wspomniany samochód został naprawiony. Ekspert zaznaczył także, że wyliczając koszt wymienionych prac naprawczych, których wymagało auto poszkodowanego, zastosował on średnie stawki (roboczogodzin) za ich wykonanie stosowane w miejscu zamieszkania powoda i w okresie zaistnienia wypadku (80 zł netto za prace blacharskie i 90 zł netto za prace lakiernicze). Tymczasem strona pozwana przyjęła stawki niższe, które były stawkami ofertowymi stosowanymi przez firmę ubezpieczeniową w rozliczeniach kosztorysowych pomiędzy poszkodowanym i (...). Ekspert podkreślił nadto, iż stawki te nie zapewniały ekonomicznego pokrycia kosztów pracochłonności niezbędnych do naprawy. Biegły zaznaczył także, iż nie znajduje podstawy do obniżenia kosztów materiałów lakierniczych o 33%, którego dokonał ubezpieczyciel w wykonanym przez siebie kosztorysie naprawy. Koszt wynajmu pojazdu zastępczego ustalił on natomiast na kwotę oscylującą pomiędzy 150 zł (netto) do 127 zł (netto) za dobę, stwierdzając, że kwota 120 zł, którą zapłacił K. K. za najem pojazdu zastępczego nie była więc wygórowana. Odnosząc się do zarzutów strony pozwanej K. M. podniósł, że ustalony przez niego okres oczekiwania na

naprawę samochodu uszkodzonego na skutek wypadku z dnia 19.10.2012 r. jest prawidłowy. Poza sporem pozostaje bowiem fakt, iż samochód został faktycznie naprawiony. Z koniecznością naprawy pojazdu wiązało się z kolei jego wyłączenie z użytkowania, a czasookres braku możliwości korzystania z auta trwał od chwili zaistnienia zdarzenia do zakończenia jego remontu. Do tego okresu wlicza się więc niewątpliwie także, kwestionowany przez stronę pozwaną, czas związany z koniecznością wyboru warsztatu samochodowego i oczekiwaniem na części, jak również będące w tym okresie dni wolne od pracy. W konsekwencji ekspert w omawianych opiniach w sposób dostateczny i rzetelny wyjaśnił okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Pozwany Zakład (...) nie wniósł natomiast ostatecznie o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu szacowania kosztów napraw powypadkowych pojazdów.

Materialnoprawna podstawa odpowiedzialności strony pozwanej zawarta jest w treści art. 822 kc oraz przepisach art. 9, art. 13 ust. 2 i art. 19 ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 392).

Orzekając o wysokości odszkodowania należnego powodowi (art. 361 i 363 kc) Sąd uznał, iż udowodnił on, że poniósł szkodę w wysokości dochodzonej pozwem. Jednocześnie pozwany Zakład (...) nie kwestionował co do zasady swej odpowiedzialności, przeprowadzając postępowanie likwidacyjne i wypłacając powodowi odszkodowanie. D., w związku ze zbyciem w toku postępowania ubezpieczonego pojazdu przez powoda na rzecz osób trzecich, należy stwierdzić, że zgodnie z art. 192 pkt 3 kpc, okoliczność ta nie ma wpływu na dalszy bieg postępowania a powód nadal był osobą legitymowaną do dochodzenia przedmiotowych roszczeń.

Na wysokość rzeczywistej straty materialnej, jaka wystąpiła u K. K. na skutek spornego zajścia, składają się koszt naprawy samochodu w wysokości 7.007,34 zł, koszt wynajmu pojazdu zastępczego w kwocie 2.509,20 zł oraz wydatki, jakie wyżej wymieniony poniósł w związku ze sporządzeniem na jego zlecenie kosztorysu przez firmę (...) z K. (184,50 zł).

W tym miejscu podkreślić wypada, że konieczność wynajmu samochodu zastępczego przez powoda uzasadniona była niemożnością korzystania z ze spornego auta przez okres, w którym było ono uszkodzone. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowane już jest stanowisko, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy OC obejmuje również wydatki poniesione na najem pojazdu zastępczego. Pozostają one w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem i stanowią stratę określoną w art. 361 § 2 kc (zmniejszenie majątku poszkodowanego). Refundacja tych kosztów uzasadniona jest ponadto nie tylko wówczas, gdy uszkodzony pojazd służył do prowadzenia działalności gospodarczej, ale również, gdy był przeznaczony jedynie do codziennego użytku. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń nie jest ponadto uzależniona od niemożności skorzystania z komunikacji alternatywnej (uchwała 7 sędziów SN z dnia 17 listopada 2011 r. (III CZP 5/11, Lex nr 1011468). W wyroku z dnia 08 września 2004 r. (IV CK 672/03, Lex nr 146324) Sąd Najwyższy uznał także, że normalnym następstwem zniszczenia pojazdu jest konieczność czasowego wynajęcia pojazdu zastępczego na okres, gdy szkoda nie została naprawiona.

Odnosząc się z kolei do kwestii zlecenia przez poszkodowanego opinii kosztorysowej, zauważyć należy, że takie jego zachowanie było wynikiem wadliwości kalkulacji kosztów naprawy auta dokonanej na użytek postępowania szkodowego prowadzonego przez ubezpieczyciela oraz podtrzymania przez stronę pozwaną swego stanowiska w omawianym zakresie. Powód jako osoba nieposiadająca wiadomości specjalnych mógł bowiem zweryfikować trafność stwierdzeń zawartych we wspomnianym operacie tylko za pomocą wskazanej ekspertyzy (por. wyrok SN z 20.09.1975r. I CR 505/75, Lex nr 7747 oraz uchwała SN z 18.05.2004r. III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117).

Skoro zatem przed wszczęciem postępowania strona pozwana wypłaciła K. K. z tytułu odszkodowania za naprawę uszkodzonego pojazdu oraz za wynajem samochodu zastępczego łącznie kwotę 5.077,23 zł, do zasądzenia pozostawało jeszcze świadczenie w wysokości 4.439,31 zł (9.516,54 zł – 5.077,23 zł = 4.439,31zł) oraz kwota 184,50 zł stanowiąca koszt prywatnej ekspertyzy wydanej na prywatne zlecenie wyżej wymienionego. W związku z tym orzeczono jak w punkcie I wyroku. Należy zaznaczyć, że wprawdzie ustalając wysokość odszkodowania Sąd oparł się na treści w pełni przekonującej opinii biegłego K. M., to odszkodowanie za naprawę samochodu zostało zasądzone w kwocie niższej niż wyliczona przez rzeczonoego eksperta. Sąd nie mógł bowiem orzec ponad żądanie.

Sąd zasądził odsetki ustawowe (art. 481kc) od kwoty 4.439,31zł od dnia 09.02.2013 r. tj. zgodnie z żądaniem pozwu. W szczególności w myśl art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych ubezpieczyciel ma obowiązek wypłaty świadczenia w terminie 30 dni od dnia złożenia przez poszkodowanego zawiadomienia o szkodzie. Skoro zatem powód K. K. powiadomił stronę pozwaną o zaistnieniu spornego zdarzenia oraz o powstaniu szkody w dniu 22.10.2012 r. ubezpieczyciel popadł w opóźnienie ze spełnieniem spornego świadczenia w dniu 22.11.2012 r. i od tej daty ciążył na nim obowiązek uiszczenia rzeczonych świadczeń ubocznych. Jednak, w związku z tym, że jak wyżej wspomniano, Sąd nie orzeka ponad żądanie pozwu, odsetki zostały zasądzone od daty wskazanej przez poszkodowanego w omawianym piśmie procesowym. Z kolei odsetki ustawowe od kwoty 184,50 zł zasądzone zostały od dnia następnego po upływie trzydziestodniowego terminu liczonego od daty doręczenia ubezpieczycielowi sprawcy szkody odpisu pozwu tj. do dnia 4.11.2013 r., jako że wcześniej poszkodowany nie żądał zaspokojenia wspomnianego roszczenia. Żądanie dalej idące tj. o zapłatę odsetek za okres od 09.02.2013 r. zostało oddalone jako bezpodstawne.

Orzeczenie o kosztach postępowania znajduje oparcie w treści art. 100 kpc. Ponieważ powód uległ jedynie co do nieznaczej części swego żądania Sąd, kierując się dyspozycją powołanego przepisu, nałożył na stronę pozwaną obowiązek zwrotu na rzecz K. K. kosztów procesu w całości. Na zasądzoną z tego tytułu kwotę składają się: opłata od pozwu w wysokości 232 zł, wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 600 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz koszt opinii biegłego w łącznej kwocie 975,93 zł.

S ę d z i a

Z:

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi strony pozwanej r. pr. B. M.,
2. kal. 14 dni.

K., dnia 2015.07.16.

S ę d z i a